

L'amor i les Falles

A l'amic Manuel García Esmit

Si tu vols fer-me feliç
porta'm a vore les falles;
vullc viure un dia castís
dins l'embolic de ses malles.

Porta'm, Pepet; fa bon sol
i fa aire de Primavera.
Per a tastar el bunyol
avui fa un temps de primera.

Els ninots dels entualats
són tan satírics o més
que els ninots dels anys passats
i que ara ja no són res.

Hi ha músiques i alegria,
hi ha traques i banderetes...
Anem, que un dia és un dia
i hem de fer festes completes.

Explica'm, tu, què vol dir
eixe grup i eixa figura.
¿Dius que aixó és l'Amor d'ahir
i açò en la vida futura?

¿I dius que allò que més val
és l'Amor tal com avui
puix que en el temps actual
és quan tu me vols a mi?

Ai, Pepet, no expliques més
perquè el teu cor ja trau flames.
Anem, que tinc interés
d'estirar-me un poc les cames.

Carles Salvador

Tronadors de bac

Res m'asusta de les falles;
ni les espurnes ni els trons
ni el fum espés de la traca
ni les taques dels bunyols.

Podrem tindre pocs dinés,
ei quementjar faltará;
però en València, les Falles,
tots els anys les cremarán.

Quan estampix una traca
hi ha melindrós que renega,
i aixina nos dóna a entendre
que no ha naixcut en València.

Elías Borrás Castelló